

ROLAND, Walter, letterkundige (Antwerpen 10 oktober 1922).

Volgde middelbaar onderwijs aan het St.-Jan Berchmanscollege te Antwerpen. Via de Vlaamse Studentenbond kwam hij in contact met de V.B., werd aanhanger van de Groot-Nederlandse gedachte, zonder partijpolitiek geëngageerd te zijn. Hij meende in de collaboratie een oplossing voor de Vlaamse problemen te vinden, werd lid van de Nationaal-Socialistische Jeugd Vlaanderen (NSJV), later van de SS Langemarck en vertrok in 1944 naar het oostelijk front. Na de bevrijding werd hij veroordeeld tot 15 jaar, waarvan hij er 5 in de gevangenis doorbracht. In 1966 publiceerde hij zijn eerste roman, *De onbekende Soldaat*, waarin hij op humanistisch vlak met het militaire verleden wilde afrekenen. Er volgden nog verscheidene werken, o.m. *Het Nekschot*, waarin een fel protest tegen de oorlog weerklinkt en waarin hij betoogt dat oorlog voor een edel doel niet bestaat. In Artikel 113, dat in 1970 verscheen en genoemd is naar het wetsartikel over het dragen van wapens tegen België, schetst Roland de atmosfeer waarin een aantal Vlamingen zich als vrijwilligers aanmeldden en waarin zij aan het oostfront terechtkwamen. Roland zoekt meer begrip voor deze „aparte soort underdogs”. Bij het schrijven van *De Spooktrein* (1972) liet Roland zich voorlichten door personen die de reis van Brussel naar Orléans meemaakten. Ook in zijn twee jongste werken, nl. *Kaïn, waar is je broeder?* (1973) en *Onder de zee liggen geen balken* (1973) is oorlog het centrale thema.

GASTON DURNEZ